

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษที่ ๖๕๑/๒๕๖๒

เรื่อง ลูกจ้างมีหนี้เงินกู้สหกรณ์ออมทรัพย์ โดยสัญญากู้สามัญระบุนิยม ให้นายจ้างหักค่าจ้างส่งสหกรณ์ ถือว่าเป็นกรณีที่มีข้อตกลงพิเศษเป็นการเฉพาะให้นายจ้างมีสิทธิหักเงินได้ตามมาตรา ๗๖ (๓) และมาตรา ๗๗ แต่การที่นายจ้างหักค่าจ้างเป็นเงินประกันการทำงาน โดยฝากเข้าบัญชีเงินฝากออมทรัพย์สหกรณ์ และระบุว่าลูกจ้างยินยอมชดใช้ความเสียหาย ให้แก่ นายจ้างได้ทันที ชัดต่อประกาศกระทรวงแรงงานฯ นายจ้างต้องคืนเงินประกันให้แก่ลูกจ้าง

คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ โจทก์ทำงานเป็นลูกจ้างจำเลย ตำแหน่งพนักงานควบคุม ๓ ค่าจ้างเดือนละ ๒๑,๐๔๒.๗๑ บาท เบี้ยเลี้ยงครั้งละ ๑๐๐ บาท ค่าล่วงเวลา วันละ ๒๕๐ บาท ต่อมาวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ จำเลยเลิกจ้างโจทก์โดยโจทก์มิได้กระทำความผิด ขอบังคับให้จำเลยจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าชดเชย สิ้นจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า คืนเงินประกัน คืนเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ คืนเงินสหกรณ์ออมทรัพย์ และจ่ายค่าเสียหายจากการเลิกจ้าง ที่ไม่เป็นธรรม จำเลยให้การว่าโจทก์ทุจริตต่อหน้าที่ โดยบันทึกเวลาเข้าออกแทนพนักงานอื่น ศาลแรงงานภาค ๕ พิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์

ประเด็นหักค่าจ้าง ศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษเห็นว่า มาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ห้ามมิให้นายจ้างหักค่าจ้างค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด เว้นแต่เป็นการหักเพื่อชำระหนี้สินสหกรณ์ออมทรัพย์หรือสหกรณ์อื่น... โดยได้รับความยินยอมล่วงหน้าจากลูกจ้าง เมื่อได้ความว่าโจทก์มีหนี้เงินกู้สหกรณ์ออมทรัพย์ และจำเลยส่งเงิน ๓,๐๖๖ บาท ชำระหนี้ให้แก่สหกรณ์ฯ แล้ว ตามหนังสือสัญญากู้เงินสามัญข้อ ๕ ที่ระบุว่ายินยอมและขอร้องให้จำเลยหักเงินได้รายเดือนโจทก์เมื่อได้รับแจ้งจากสหกรณ์ ถือว่าเป็นกรณีที่โจทก์มีข้อตกลงพิเศษเป็นการเฉพาะให้จำเลยมีสิทธิหักเงินดังกล่าวส่งให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๗๖ (๓) และมาตรา ๗๗ อุทธรณ์โจทก์ฟังไม่ขึ้น

ประเด็นเงินประกันการทำงาน ศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษเห็นว่า โจทก์ยินยอมให้จำเลยหักเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ฝากไว้กับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์สหกรณ์ออมทรัพย์แทนการนำเงินสดมาวางเพื่อเป็นหลักประกัน โดยจำเลยให้การเพียงว่าจำเลยไม่ได้รับเงินดังกล่าวเพราะเงินอยู่ในความครอบครองของสหกรณ์ แต่ไม่ได้ปฏิเสธว่าไม่ได้หักเงินจำนวนดังกล่าว และตามเอกสารปรากฏข้อความว่าโจทก์ยินยอมให้หักเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ชดใช้ความเสียหายให้แก่จำเลยได้ทันที เมื่อประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเรียกหรือรับหลักประกันการทำงาน หรือหลักประกันความเสียหายในการทำงานจากลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับในขณะที่จำเลยเรียกหรือรับหลักประกันที่เป็นทรัพย์สินได้เพียงสมุดเงินฝากประจำธนาคาร หรือหนังสือค้ำประกัน

ของธนาคารเท่านั้น ดังนั้น การที่จำเลยเรียกหรือรับหลักประกันความเสียหายจากการทำงานจากโจทก์จากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์สหกรณ์ที่อาศัยข้อตกลงตามเอกสาร เพื่อหักเงินจากบัญชีดังกล่าว จึงเป็นการขัดต่อประกาศกระทรวงแรงงานฯ จำเลยต้องคืนเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้แก่โจทก์

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยคืนเงินประกันการทำงาน ๑๐,๐๐๐ บาท แก่โจทก์ นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลแรงงานภาค ๕

